

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/56/2017
Identifikačné číslo spisu: 6215010703
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6215010703.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 28. februára 2018 v trestnej veci obvineného R. E. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2017, sp. zn. 3To/118/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2017, sp. zn. 3To/118/2016

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach §§ 321 ods. 1 písm. b), písm. d); 322 ods. 3 Trestného poriadku, a v ustanoveniach §§ 127 ods. 12, 138 písm. j), 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v prospech obvineného R. E..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok **s a z r u š u j e**.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 24. augusta 2016, sp. zn. 9T/115/2015 (ďalej len „prvostupňový súd“) bol

obvinený R. E. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a

psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času roku 2014 do 28. júna 2014 a od 19. septembra 2014 do 13. marca 2015 bez príslušného povolenia si od doposiaľ presnejšie nestotožnených osôb v okresoch G., M., Y a iných, v pravidelných intervaloch kupoval za nezistenú sumu v rôznych množstvách metamfetamín a sušinu rastliny rodu Cannabis, ktoré látky minimálne v 4 prípadoch previezol spolu s G. N. zo M. cez I., E., E., X. až do O. osobným motorovým vozidlom, ktorého vodičom bol G. N., v dvoch prípadoch pod zámenkou prevozu podporných látok na cvičenie, na prepravu použil V. N., nar. XX. J. XXXX, ktorý na požiadanie R. E. previezol látky z mesta G. cez I., E., X. do O., nemajúc vedomosť o charaktere prevážanej látky, následne R. E. omamné a psychotropné látky prechovával v byte č. XX na adrese O., K. XXX/XX a v rodinnom dome na adrese O., X. XXXX/XX, kde ich vážil, balil na jednotlivé dávky a po telefonickom dohovore distribuoval formou predaja medzi konzumentov v meste O., a to osobne a aj za pomoci G. N. za cenu 20,- Eur za dávku metamfetamínu a 10,- Eur za dávku rastlín rodu Cannabis, kde k predaju dochádzalo najčastejšie vo O. pred bytom č. XX na ul. K. č. XXX/XX a v rodinnom dome na X. č. XXXX/XX, takto predal: F. X., nar. X. W. XXXX presne nezisteného času roku 2014 do marca 2015 jednotlivé dávky metamfetamínu približne dva až trikrát za mesiac, L. Q., nar. X. V. XXXX presne nezisteného času roku 2014 do marca 2015 jednotlivé dávky metamfetamínu približne štyri až päťkrát za mesiac, X. Z., nar. XX. W. XXXX od presne nezisteného času roku 2014 do marca 2015 jednotlivé dávky metamfetamínu spolu štyrikrát za mesiac, E. B., nar. XX. V. XXXX od presne nezisteného času roku 2014 do marca 2015 jednotlivé dávky metamfetamínu spolu pätnásťkrát, naposledy dňa 13. marca 2015 v čase približne o 10,58 h jednu dávku metamfetamínu o hmotnosti 0,16 g za sumu 20,- Eur, W. L., nar. XX. F. XXXX za obdobie posledných dvoch rokov jednotlivé dávky metamfetamínu spolu približne päťdesiatkrát, G. M., nar. XX. W. XXXX od presne nezisteného času roku 2014 do marca 2015 jednotlivé dávky rastlín rodu Cannabis spolu asi desaťkrát, pričom dňa 13. marca 2015 v byte č. XX na ul. K. č. XXX/XX vo O. prechovával v chladničke 39,6 g metamfetamínu, v modrej peňaženke na stolíku v predsieni dvadsaťšesť papierových skladačiek, každá s obsahom 0,15 g metamfetamínu, spolu 3,90 g metamfetamínu, päť sáčkov s obsahom 4,974 g sušiny rastlín rodu Cannabis s obsahom 21,7 % hmotnostných účinnej látky THC, pričom celkové množstvo 43,5 g metamfetamínu zodpovedá najmenej 532 obvyklým jednorazovým dávkam, množstvo 4,974 sušiny rastlín rodu Cannabis zodpovedá desiatim obvyklým jednorazovým dávkam, pričom metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, rastliny rodu Cannabis sú uvedené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1988 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, látka THC je uvedená v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona mu súd uložil ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd uložil trest prepadnutia vecí a to finančnej hotovosti vo výške 1 440 Eur.

Obvinený G. N.

bol uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od marca 2014 do septembra 2014 a od februára 2015 do 13. marca 2015 v meste O. bez príslušného povolenia si od R. E. zadovážil za účelom ďalšieho predaja v rôznych množstvách metamfetamín a sušinu rastlín rodu Cannabis, ktoré látky spolu s R. E. minimálne v štyroch prípadoch previezol zo M. cez I., E., E., X. až do O. osobným motorovým vozidlom, ktorého vodičom bol G. N., následne G. N. omamné a psychotropné látky prechovával v byte na adrese O., Z. XXX/XX a po telefonickom dohovore distribuoval formou predaja medzi konzumentov v meste O. za cenu 23 eur za dávku metamfetamínu a 12 eur za dávku rastlín rodu Cannabis, takto predal omamné a psychotropné látky nezistenému okruhu osôb, pričom metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, rastliny rodu Cannabis sú uvedené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, látka THC je uvedená v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu výkon trestu podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona mu súd uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor proti výroku o treste u oboch obvinených. Odvolanie podal i obvinený R. E. proti výroku o vine a treste. Prokurátor vo vzťahu k obvinenému N. vzal odvolanie späť.

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2017, sp. zn. 3To/118/2016 (ďalej len „odvolací súd“) bol rozsudok prvostupňového súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodujúc sám, uznal obvineného R. E. za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

najskôr od leta 2014 do 13. marca 2015 bez príslušného povolenia si od doposiaľ presnejšie nestotožnených osôb v okresoch G., M., Y. a iných, v pravidelných intervaloch kupoval za nezistenú sumu v rôznych množstvách metamfetamín a sušinu rastliny Cannabis, ktoré látky minimálne v štyroch prípadoch previezol spolu s G. N. zo M. cez I., E., E., X. až do O. osobným motorovým vozidlom, ktorého vodičom bol G. N. a následne obž. R. E. omamné a psychotropné látky prechovával v byte č. XX na adrese O., K. XXX/XX, kde ich vážil, balil na jednotlivé dávky a po telefonickom dohovore distribuoval formou predaja medzi konzumentov v meste O. a to osobne a aj za pomoci G. N. za cenu 20 Eur za dávku metamfetamínu a 10 Eur za dávku rastlín rodu Cannabis, kde k predaju dochádzalo najčastejšie vo O. pred bytom č. XX na ul. K. č. XXX/XX a v rodinnom dome na X. č. XXXX/XX a takto predal F. X., nar. X. W. XXXX jednotlivé dávky metamfetamínu približne dva až trikrát za mesiac, L. Q., nar. X. V. XXXX jednotlivé dávky metamfetamínu približne tri až päťkrát za mesiac, X. Z., nar. XX. W. XXXX jednotlivé dávky metamfetamínu spolu štyrikrát za mesiac, E. B., nar. XX. V. XXXX jednotlivé dávky metamfetamínu spolu päťkrát, naposledy 13. marca 2015 v čase približne o 10.58 h jednu dávku metamfetamínu o hmotnosti 0,16 g za sumu 20 Eur, W. L., nar. XX. F. XXXX jednotlivé dávky metamfetamínu spolu približne päťdesiatkrát, G. M., nar. XX. W. XXXX jednotlivé dávky rastlín rodu Cannabis spolu asi desaťkrát, pričom 13. marca 2015 v byte č. XX na ul. K. č. XXX/XX vo O. prechovával v chladničke 39,6 g metamfetamínu, v modrej peňaženke na stolíku v predsieni 26 papierových skladačiek, každá s obsahom 0,15 g metamfetamínu, spolu 3,90 g

metamfetamínu, 5 sáčkov s obsahom 4,974 g sušiny rastlín rodu Cannabis s obsahom 21,7 % hmotnostných účinných látok THC, pričom celkové množstvo 43,5 g metamfetamínu zodpovedá najmenej 532 obvyklým jednorazovým dávkam, množstvo 4,974 g sušiny rastlín rodu Cannabis zodpovedá desiatim obvyklým jednorazovým dávkam, pričom metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, rastliny rodu Cannabis sú uvedené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, látka THC je uvedená v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to mu odvolací súd uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obvineného R. E. v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovil obvinenému R. E. skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov a uložil mu podľa § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona obmedzenie stretávať sa so spoluobvineným G. N., nar. X. I. XXXX.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietol.

V nadväznosti na výrok svojho rozhodnutia podal odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku výklad práva k aplikácii kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi a to na viacerých osobách v zmysle ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona, kedy musia byť daným trestným činom poškodené najmenej 3 osoby. Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku je poškodeným osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, alebo boli porušené alebo ohrozené jej iné, zákonom chránené práva alebo slobody. V posudzovanom prípade konaním obvineného R. E. nebola poškodená žiadna osoba, jednotliví svedkovia neboli vypočutí v procesnom postavení poškodených. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že to boli práve odberatelia, ktorí sami kontaktovali obvineného, ktorým tento nedovolené látky predával. Už z dikcie základnej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona je zrejmé, že podľa tohto ustanovenia sú postihované osoby, ktoré predávajú, kupujú, prechovávajú a podobne nedovolené látky, pričom postihovaní sú páchatelia, ktorí takto predávajú látky nielen jednej osobe, ale i viacerým osobám a nielen jedenkrát, ale i opakovane. Preto, aby bolo možné použiť kvalifikovanú skutkovú podstatu tak, ako to urobil prvostupňový súd, by bolo potrebné preukázať, že niektorému z odberateľov bola spôsobená minimálne ujma na zdraví. V tomto smere však nebol vykonaný žiadny dôkaz, a preto odvolací súd konštatoval, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k použitiu tejto prísnejšej právnej kvalifikácie, teda že by sa obvinený dopúšťal tohto konania na viacerých osobách.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „dovolaťel“) 26. júna 2017 (doručené okresnému súdu 3. júla 2017) dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Podľa názoru prokurátora odvolací súd porušil zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), § 322 ods. 2 Trestného poriadku, § 127 ods. 12, § 138 písm. j) Trestného zákona a § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, a to v prospech obvineného R. E..

Prokurátor v dovolaní uviedol, že odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu, ako aj s argumentáciou prokurátora uvedenou v obžalobe a to, že obvinený preukázateľne omamné a psychotropné látky predal „viacerým osobám“ (§ 138 písm. j) Trestného zákona). V tomto smere

dovolateľ poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to konkrétne na uznesenie z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky pod č. 15 (2/2015), kde súd vyslovil svoje stanovisko: „Pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. doviezol, kúpil, zadovážil, alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.“ Z odôvodnenia tohto uznesenia podľa názoru dovolateľa vyplýva, že osoba, ktorej páchatel' zveril (dal alebo predal) omamnú a psychotropnú látku, nemusí mať procesné postavenie poškodeného a nemusí jej byť v dôsledku konania páchatel'a spôsobená ujma na zdraví, tak ako to požaduje odvolací súd v napadnutom rozsudku. Odvolací súd pritom prevzal závery dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom a mal za preukázané, že obvinený R. E. omamnú a psychotropnú látku dal obžalovanému G. N. na účely ďalšej distribúcie, a osobám F. X., L. Q., X. Z., E. B., W. L., G. M. ako konečným konzumentom. Dokázaný a dovolaním nenapádaný skutkový stav je teda taký, že obvinený R. E. omamnú a psychotropnú látku dal alebo predal siedmim osobám. Za tejto skutočnosti odvolacím súdom použitá právna kvalifikácia nezodpovedá skutku tak, ako je ustálený v napadnutom rozhodnutí. Podľa názoru prokurátora pri preukázanom prenechaní omamných a psychotropných látok siedmim osobám bolo namieste skutok posúdiť aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty daného trestného činu uvedenej v § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. V tomto prípade ide o porušenie zákona, ktoré zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného, pretože v prípade správneho právneho posúdenia skutku neprichádzalo do úvahy uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Dovolateľ vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom odvolacieho súdu bol porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), § 322 ods. 3 Trestného poriadku a v ustanoveniach § 172 ods. 2 písm. c), § 138 písm. j) a § 127 ods. 12 Trestného zákona, v prospech obvineného R. E.; podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok odvolacieho súdu a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený R. E. v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu generálneho prokurátora z 11. septembra 2017 (aj doručený) uviedol, že nesúhlasí s dovolacím dôvodom prokurátora a výklad ustanovenia „najmenej na troch osobách“, ktorý vyslovil odvolací súd považuje za zákonný a správny. Podľa jeho názoru z ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona vyplýva, že zmysel na viacerých osobách je naplnený len vtedy, ak sú negatívne následky spáchania trestného činu aspoň na tri osoby. Z ustanovenia § 46 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že poškodenou je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené, či ohrozené iné zákonom chránené práva alebo slobody. V označenom trestnom konaní tieto osoby nevystupovali v procesnom konaní v postavení poškodených, ale v procesnom postavení svedkov a teda v tomto smere ako správne poukázal odvolací súd neboli vykonané žiadne dôkazy. Nebolo preukázané či títo svedkovia tým, že mali užívať omamnú a psychotropnú látku, boli poškodení, pretože samotnou kúpou omamných a psychotropných látok sa nestali osobami poškodenými. Ďalej obvinený uviedol, že pri transakcii predaja omamných a psychotropných látok vystupuje predávajúci a kupujúci na základe dopytu a ponuky, podľa ich vzájomného dojednaní. Samotný kupujúci pokiaľ nadobudne kúpou omamnú a psychotropnú látku, tým okamihom neutrpi ujmu na akýchkoľvek svojich právach, pričom nebolo preukázané, že by bola ktorákoľvek osoba liečená v zmysle toho, že by bola závislá na omamných a psychotropných látkach. Teda podľa názoru obvineného ide o klasickú kúpnu zmluvu, kde niekto niekomu niečo predáva a ten dotýčny na základe uspokojenia svojich potrieb niečo kupuje. Je samozrejmé, že takýto obchod je nelegálny, ale v podstate samotným obchodom nedochádza k tomu, že by došlo k poškodeniu zdravia dotýčnej osoby. Z tohto obchodu nie je zrejmé, či dotýčná osoba si kupuje takúto omamnú a psychotropnú látku pre seba alebo ju kupuje pre niekoho iného, alebo ju kupuje na iné účely, ktoré neuvedie pri uzatváraní takéhoto obchodu. Podľa platných trestných kódexov, ak takáto osoba, ktorá si zadováži omamnú a psychotropnú látku sa kúpou sama dopúšťa úmyselného trestného činu a v tomto

prípade možno hodnotiť aj jej svedectvá, ktoré boli postavené na tom, že v prípade, ak obvineného nebudú tieto osoby usvedčovať v prípravnom konaní, tak sami budú vystavení hrozbe trestného stíhania.

V podanom vyjadrení obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie prokurátora odmietol, pretože nebolo preukázané, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v posudzovanom prípade splnený nebol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), na základe predloženého spisového materiálu a po preskúmaní obsahu dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky zistil, že dovolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku) a v zákonom stanovenej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň z obsahu dovolania zistil, že sú dané dôvody dovolania uvedené v návrhu generálneho prokurátora, preto podľa § 383 Trestného poriadku nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí prokurátor zotrval na podanom dovolaní ako aj obvinený na svojom vyjadrení k dovolaniu.

V zmysle § 384 ods. 1, ods. 2 na verejnom zasadnutí súd preskúma zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374, ktoré sú uvedené v dovolaní. Ak bola dovolaním napadnutá časť rozhodnutia týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozhodnutím, preskúma dovolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozhodnutia a predchádzajúceho konania, ktoré sa týka tejto osoby.

V zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnemu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku (R 120/2012 - I, II).

Dovolateľ v dovolaní označil ako dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať ani meniť. Pri posúdení existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba ak by tomu tak nebolo, bolo by na mieste naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. V rámci tohto dovolacieho dôvodu prichádzajú do úvahy dve možnosti a to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo že je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V prípade prvej možnosti to je vtedy, keď skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. V prípade druhej možnosti to je vtedy, ak sa na konkrétny skutok aplikuje nesprávne iné hmotnoprávne ustanovenie. Pri posudzovaní tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Dovolateľ v podanom dovolaní konkrétne namietal, že odvolací súd nesprávne posúdil konanie obvineného, keď ho právne kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona. Nestotožnil sa pritom s názorom odvolacieho súdu, že predaj viacerým osobám je už zahrnutý v znakoch základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu, čo dovolateľ namietal aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky pod č. 15 (2/2015).

Na tomto mieste odvolací súd musí konštatovať, že odvolací súd tejto problematike nevenoval dostatočnú pozornosť, keď jeho pozornosti zrejme uniklo toto rozhodnutie, ako aj rozhodnutia naň odkazujúce - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. decembra 2016, sp. zn. 4 Tdo 78/2016, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. augusta 2017, sp. zn. 2 Tdo 35/2017.

Trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi je zaradený v I. hlave, 3. diel osobitnej časti Trestného zákona s označením „Trestné činy ohrozujúce život alebo zdravie“. Do tejto skupiny trestných činov patria tie trestné činy, ktorých ohrozenie života alebo zdravia človeka je jediným primárnym objektom. Z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu preto stačí samotné ohrozenie života alebo zdravia. Tým sa prirodzene myslí zdravie a život osoby (osôb), nie obava štátu, že by stratou kontroly nad predajom takýchto látok bol ukrátený ekonomicky. Z uvedeného dôvodu nemožno preto súhlasiť s argumentom odvolacieho súdu, že predmetný trestný čin nie je možné spáchať na viacerých osobách. Úmyslom zákonodarcu zavedením uvedeného kvalifikačného znaku skutkovej podstaty trestného činu je potrestanie páchatel'ov, ktorí distribuujú omamné či psychotropné látky viacerým osobám (tzv. dílerov drog), čím je ohrozený život a zdravie týchto osôb.

Vzhľadom na uvedené, v prejednávacom prípade skutok uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia, spáchaní činu na viacerých osobách jednoznačne zodpovedá.

Na základe popísaných skutkových okolností prípadu mal odvolací súd za jednoznačne preukázané, že obvinený R. E. svojím úmyselným konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona, keď neoprávnene kúpil, predával a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku metamfetamín a rastliny rodu Cannabis, pričom predávajúc drogu podľa dotknutých skutkových zistení najmenej až siedmim osobám vymenovaným priamo v skutkovej vete napadnutého rozsudku krajského súdu, páchal tento čin závažnejším spôsobom konania, t.j. na viacerých osobách (najmenej tri osoby v zmysle legálnej definície uvedenej v § 127 ods. 12 Trestného poriadku).

Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici je chybné. Na podklade dovolania generálneho prokurátora rozhodol odvolací súd o zrušení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/118/2016, z 11. januára 2017, ako aj ďalších rozhodnutí, na uvedené rozhodnutie obsahovo nadväzujúcich a vrátil vec krajskému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

Bude úlohou Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorému bola vec vrátená na opätovné prerokovanie, aby pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 1 Trestného poriadku), opätovne rozhodol o odvolaní prokurátora a obvineného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.